

FYZICKÝ ROZMĚR INTIMNÍHO VZTAHU

Barbora Slavíčková, 2017

ABSTRAKT

Práce se ve své teoretické části zabývá tématem partnerské intimity v kontextu současných společensko-politických témat, médií a našeho vlastního obrazu těla. V době, kdy medializace určitých fyzických ideálů krásy natolik ovlivňuje vnímání našeho těla, je stále těžší zůstat objektivní a vidět sebe i své blízké jako celek – člověka, a ne jen jako roztržštěnou sérii samostatných atributů. Ve své praktické části se pak tato práce posouvá do role mediátora komunikace mezi partnery, ve snaze si vzájemně připomenout vlastní kvality fyzického, a nakonec i vnitřního charakteru.

ÚVOD

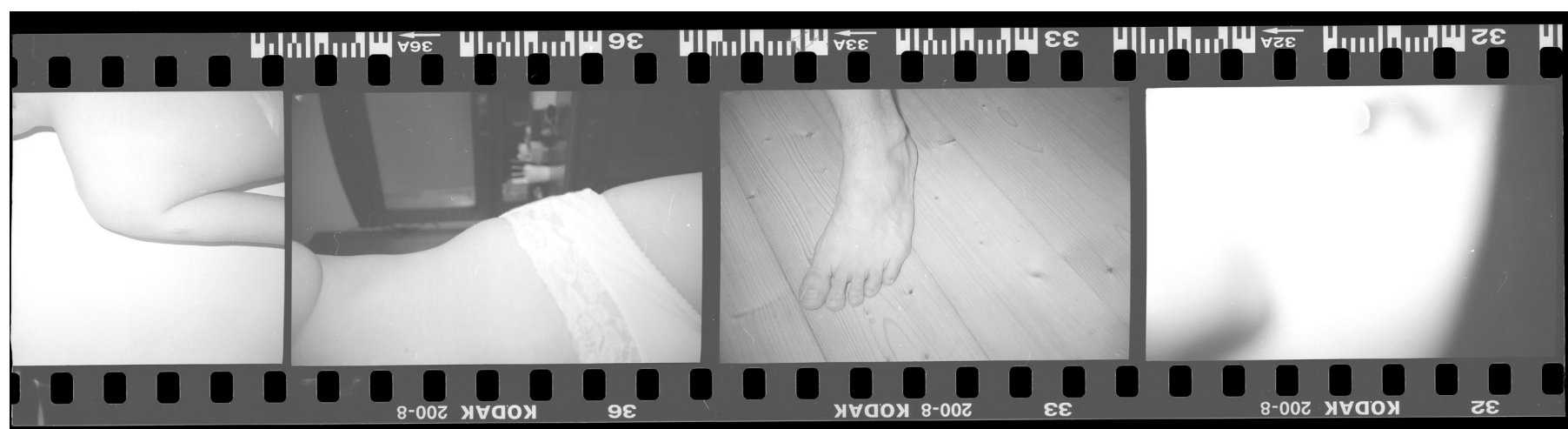
Práce se ve své teoretické části zabývá tématem partnerské intimity v kontextu současných společensko-politických témat, médií a našeho vlastního obrazu těla. V době, kdy medializace určitých fyzických ideálů krásy natolik ovlivňuje vnímání našeho těla, je stále těžší zůstat objektivní a vidět sebe i své blízké jako celek – člověka, a ne jen jako roztržštěnou sérii samostatných atributů. Ve své praktické části se pak tato práce posouvá do role mediátora komunikace mezi partnery, ve snaze si vzájemně připomenout vlastní kvality fyzického, a nakonec i vnitřního charakteru.

Oslovila jsem několik osob ze svého okolí, aby se podrobili mému drobnému experimentu – aktivitě či hře, a společně se pokusili se svými partnery během jednoho týdne na analogový automatický fotoaparát zachytit co fyzického je na sobě vzájemně přitahuje, zajímá, baví nebo působí radost. Je totiž často zajímavé, že to co na sobě obvykle považujeme za negativní, a to ať fyzického nebo charakterního rázu, našemu blízkému okolí většinou naopak přijde atraktivní. Je důležité si vzájemně připomínat, co se nám na sobě líbí, co je důležité, a je stejně tak důležité aby se tyto věci komunikovaly i mezi partnery. Vždyť přece náš vlastní obraz těla, do značné míry určuje i naše vnímání ostatních. Jak bychom mohli adekvátně milovat a pečovat o někoho jiného, neumíme-li milovat sami sebe? Jak bychom si mohli užívat fyzické intimity s našimi drahými polovičkami, soustředit se na ně a užívat si, staráme-li se o to, jestli náhodou v tomto světle nevypadáme tlustí, nemáme malá prsa, velkou jizvu, nebo celkově nejsme dostatečně atraktivní? Sebevíc stupidní a neopodstatněné se tyto myšlenky nezajímavému pozorovateli mohou zdát, trápí stále větší počet lidí a kazí stále větší počet jinak šťastných partnerství.

Každý jistě známe nějaký příklad, ať už z našeho okolí či z médií, kdy jinak spokojené partnerství skončilo proto, že žena se po porodu dětí cítila nespokojená se svým tělem. Vyhýbala se proto společným intimním chvilčkám, cítila se dotčeně, kdykoliv jí její partner projevil zájem, protože nedokázala pochopit, co by ho na ní mohlo přitahovat, nebo jej snad dokonce považovala za krutého lháře. Postupně se partneři odcizovali a odcizovali, až nevyhnutelně začali řešit oboustranné nepochopení někde jinde a s někým jiným. Je ale třeba si uvědomit, že takové situace se již dlouhou dobu netýkají výlučně žen, ale také více a více mužů začíná pociťovat skličující stavy či deprese spojené s nespokojeností s vlastním tělem a jejich nevyhnutelný dopad na intimní život.

Je tudíž na čase otevřít toto téma a společně si připomenout, co je důležité.

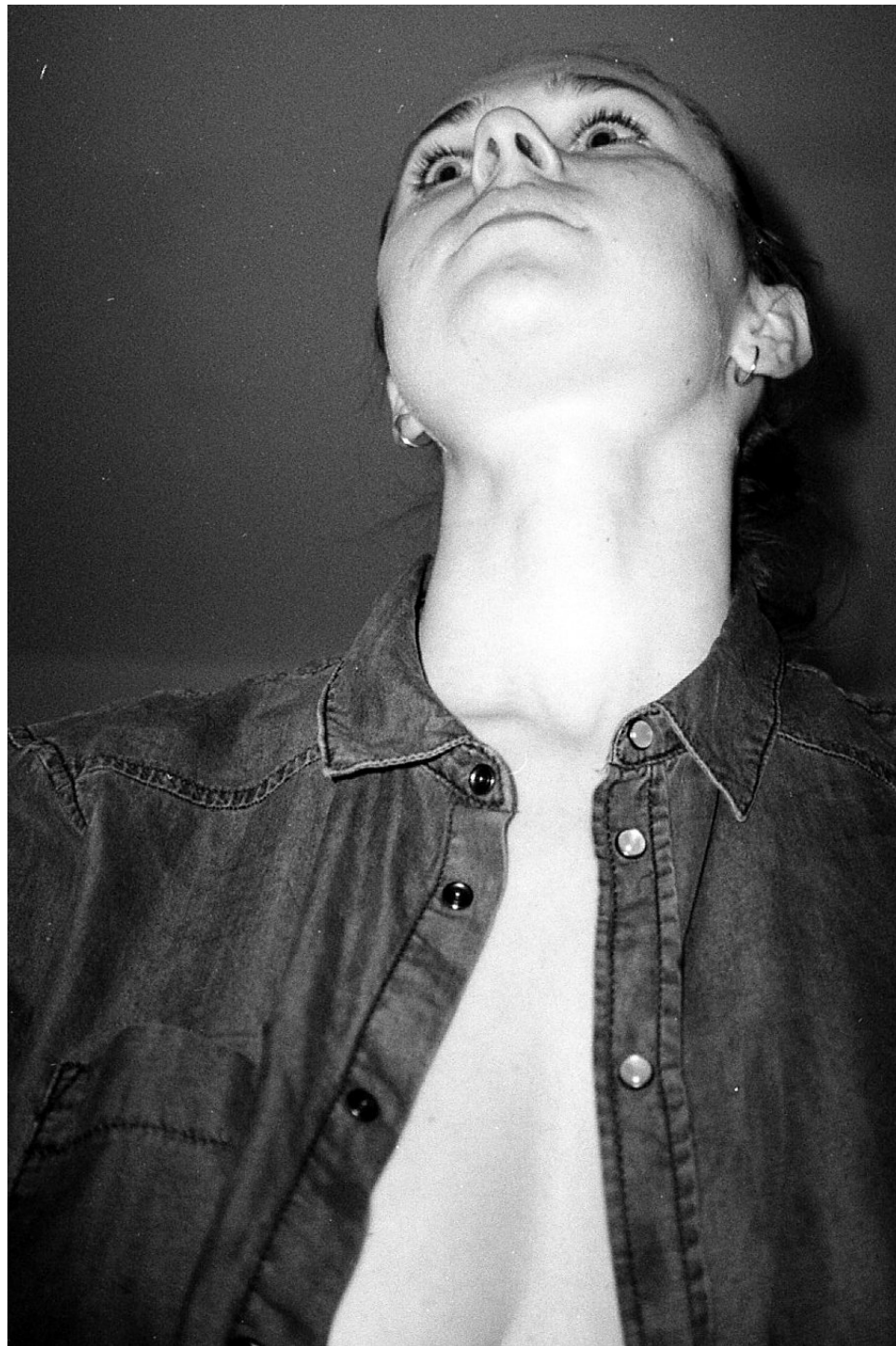
VEDOUCÍ PRÁCE: Brabec Jaroslav, prof. Mgr.

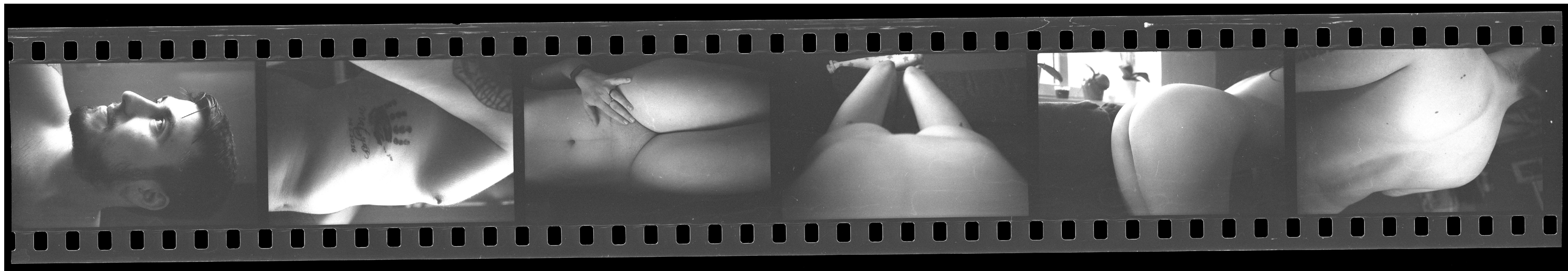

BÁRA & QUANG

Pro mnohé jejich kamarády bylo překvapením, když se Bára s Quangem dali dohromady, ačkoliv sdílí mnoho zájmů i stejnou profesi - Bára je totiž o tři roky starší. Přesto jsou jedním z nejspokojenějších párů v mém okolí. Chodí spolu skoro dva roky, rok spolu bydlí a aktivně smýšlí o společné budoucnosti. A mj. si pravidelně každý měsíc fotí společnou fotku z domácího prostředí - čistě pro osobní účely. Tato aktivita proto pro ně byla zcela přirozená.

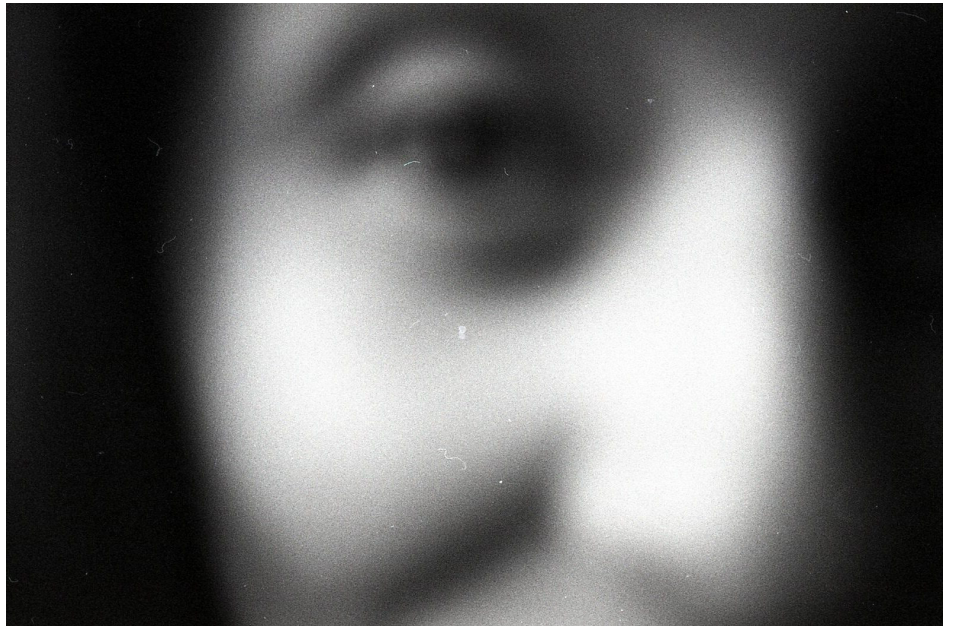

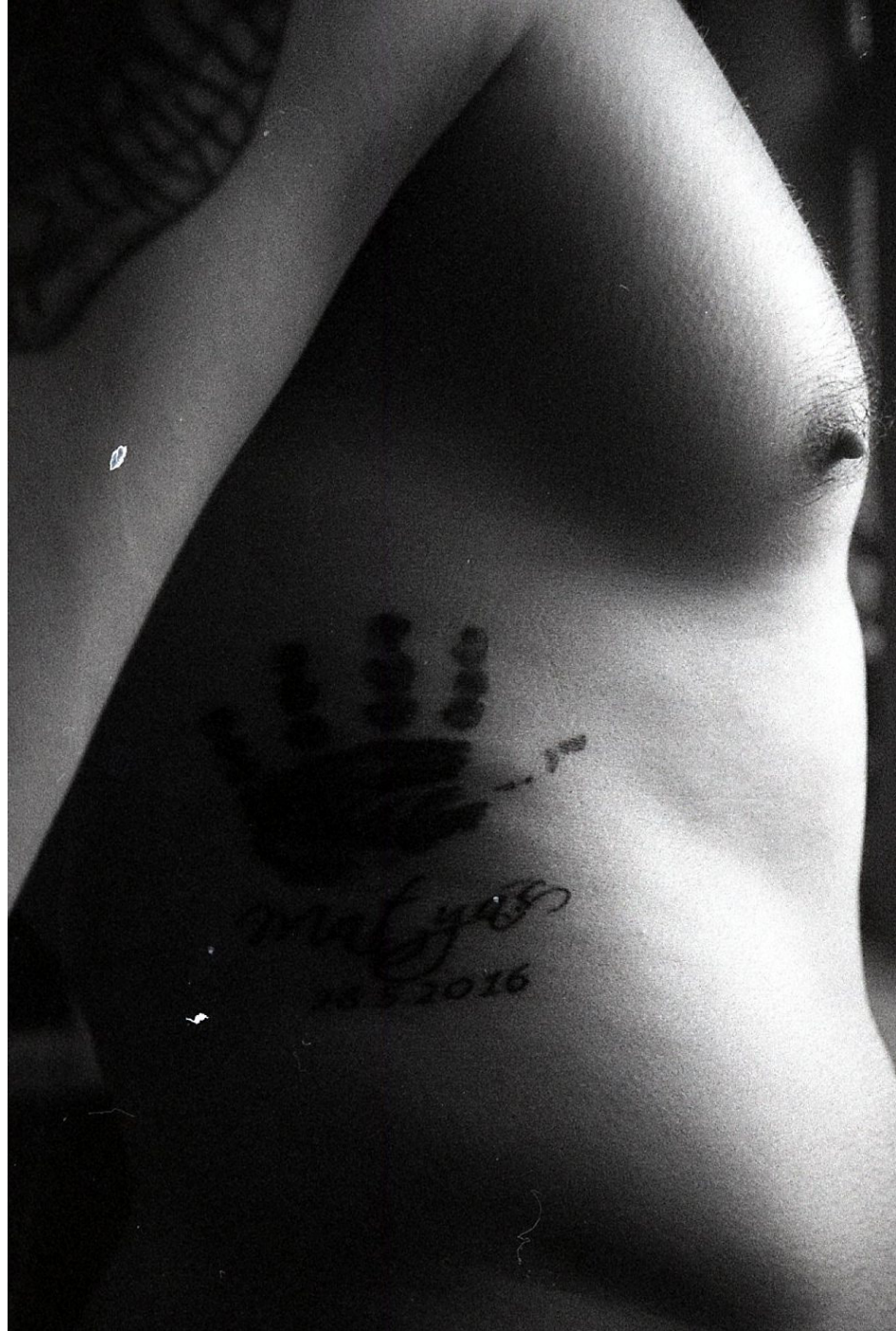

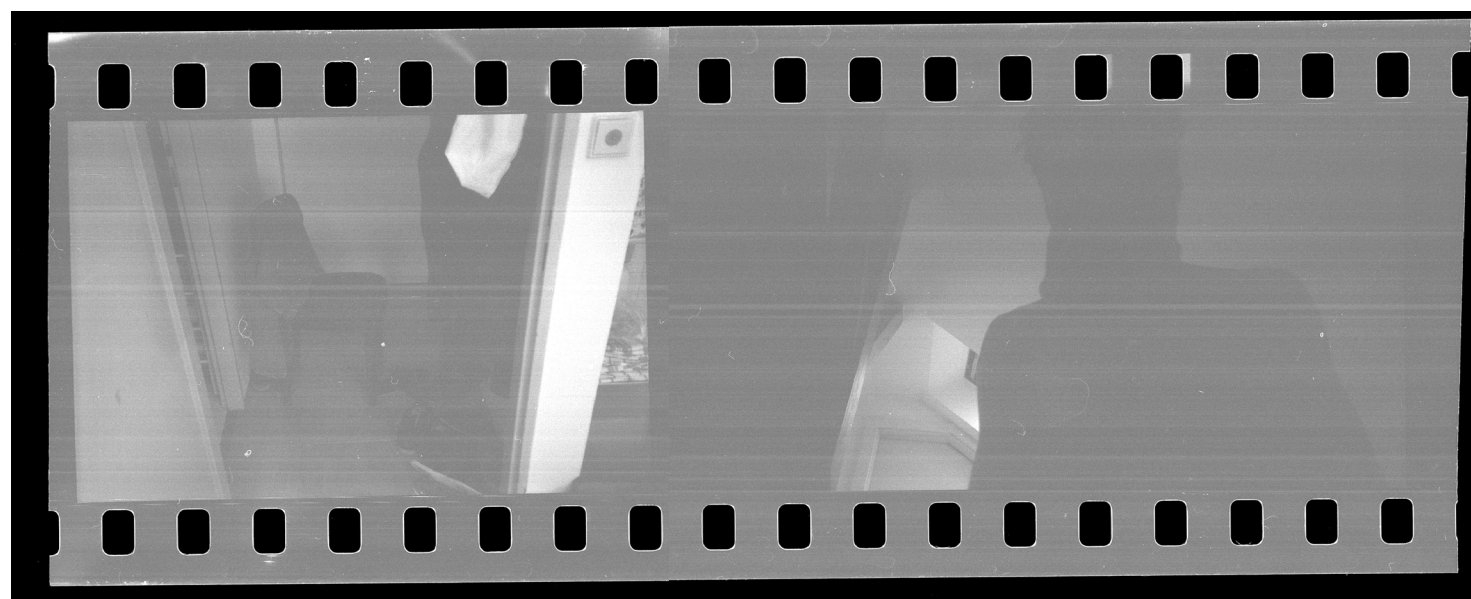

BÁRA & MATES

Bára je moje kamarádka z dětství, o dva roky starší než já - letos jí bude 26. S Matesem se seznámili při nástupu na vysokou školu, kterou společně také po roce ukončili. To vše proto, aby mohli založit rodinu. Dnes mají ročního Matyáška, v létě se budou po pěti letech vztahu brát a plánují další přírůstek do rodiny, ideálně holčičku. Pro většinu našich vrstevníků jsou až nezvykle mladá rodina, někteří je dokonce nechápou, je to k sobě ale pořád šíleně táhne. A rozhodně nejsou usedlí. Což dokazují i jejich fotografie, které je dle Bářiných slov „donutily udělat si na sebe čas a mít třeba i sex, což s malým dítětem v ložnici, rozhodně není nic samozřejmého.“

KLEO & MAREK

Kleo a Marek mají fascinující příběh s doufejme velmi zajímavým pokračováním. Kleo je architekt z Kypru studující v Londýně, kterého jsem poznala jako stážistu ve studiu, kde pracuji. Do Prahy přijel na tři měsíce „na zkušenou“ a během svého pobytu, zde potkal Marka - absolventa Arts Managementu VŠE, kde v současné době také učí. Přeskočila jiskra, a kluci jsou od té doby prakticky nerozdělitelní. V pozadí této romance ale už od začátku strašil Kleův nevyhnutelný návrat do Londýna, ve své době sotva za šest týdnů. Kluky jsem oslovila tři týdny před odjezdem, jejich fotografie tedy i proto zachycují poslední momenty loučení, ale také jiné zásadní drobnosti, které prostě v době odloučení nechtějí zapomenout. Vypadá to však, že jejich příběh nakonec bude mít šťastný konec - právě spolu totiž objevují Kleův domovský Kypr a Marka přes léto čeká stěhování do Londýna.

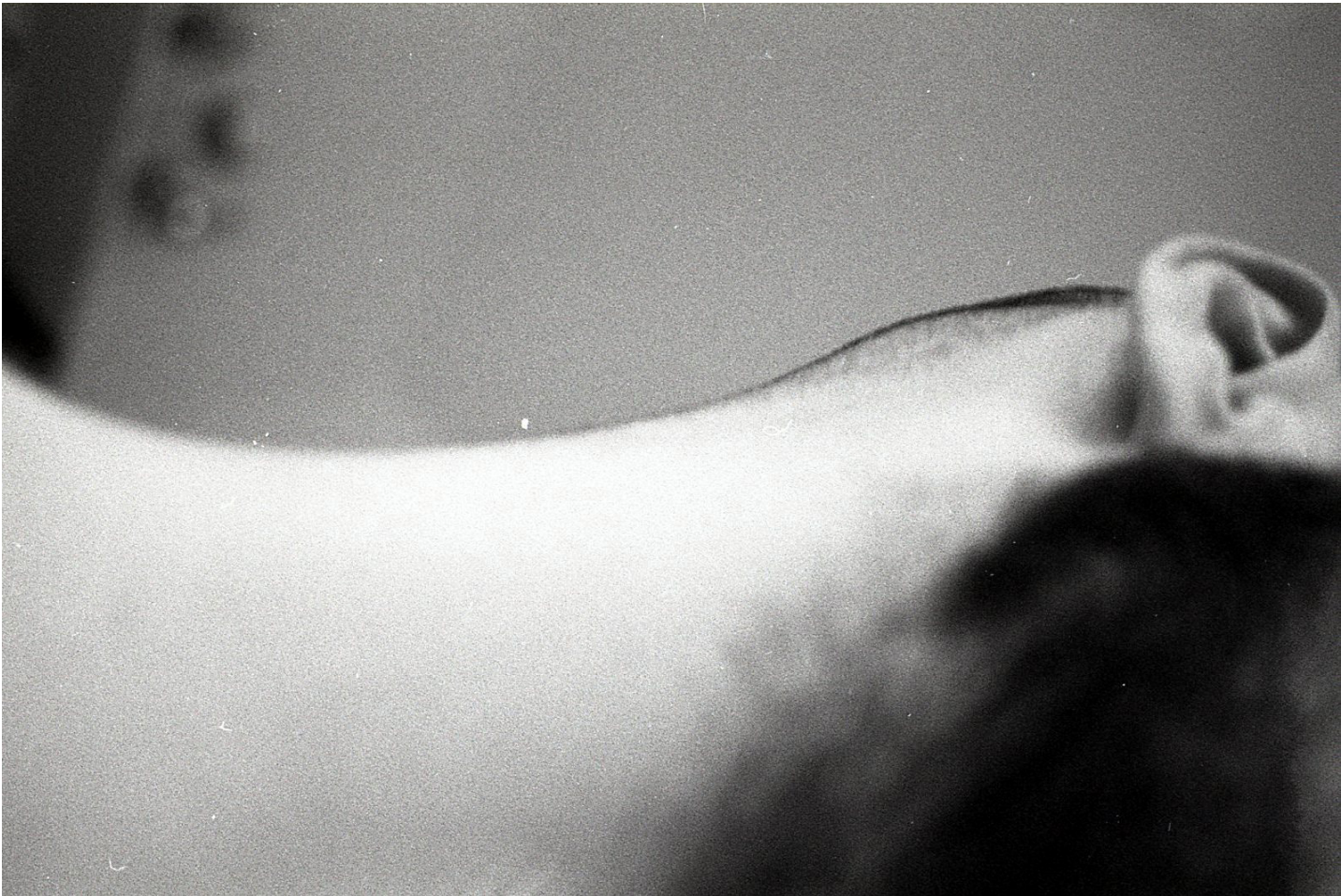

EVA & BOB

Eva a Bob jsou spolu trochu přes rok a momentálně pomýšlí na společné bydlení. Kromě podobných ideálů, je totiž spojuje i stejně hektický pracovní život a málokdy tedy na sebe mají čas i někdy jindy, než velmi pozdě večer. Mnou iniciovaná aktivita je tedy po čase donutila vyhradit si na sebe v jejich plných diářích alespoň sobotní dopoledne a chvilku společně lenožit a odpočívat.

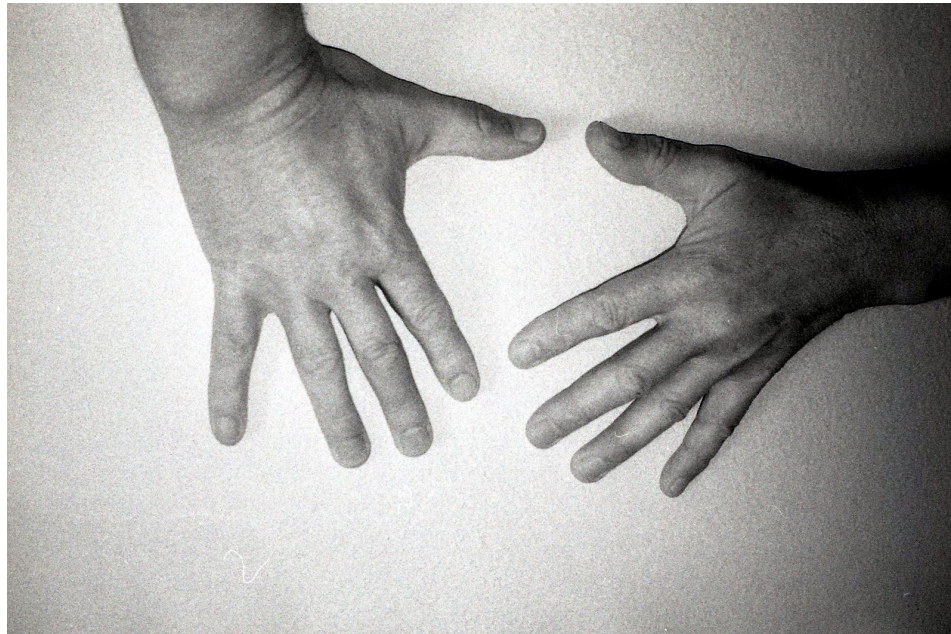

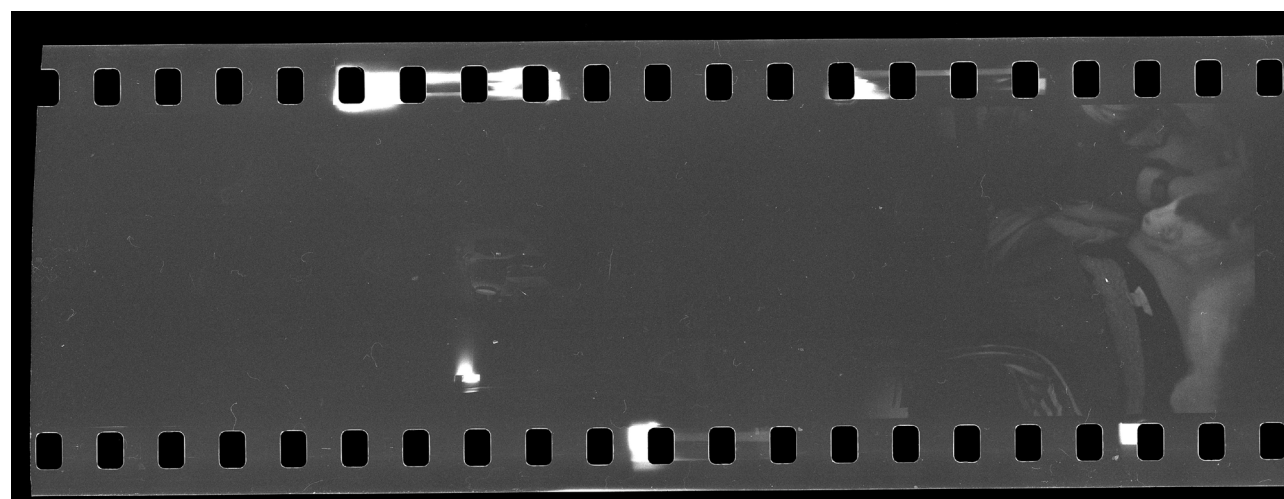

ZDENĚK & JITKA

Po pozitivní reakci Evy a Boba, se nakonec projektu ujali i Evini rodiče. Po skoro třiceti letech manželství, dvou dětech a nespočtu exotických expedicí - na Island, do Mongolska, na Nový Zéland či do Brazílie jsou stále jedním z nejstabilnějších a nejšťastnějších párů široko daleko. Zdá se tedy, že společné zájmy a pozornost i vlídná slova věnované jeden druhému, nejspíš budou tím tajemstvím, které drží jejich rodinu pohromadě, neboť z jejich rodinného domu láska vyloženě srší.

MÍRA & GABČA

Míra a Gabča spolu chodí dva a půl roku a sdílí společně většinu zájmů i profesi - oba se věnují architektuře. Spolupracují spolu v soukromí, školním i pracovním životě, a pakliže jsou na stejném místě, jsou prakticky neoddělitelní. Právě „být ve stejnou dobu, na stejném místě“ je pro ně poslední dobou poněkud problematické. Po dvou letech společně strávených ve stejném městě i škole si nyní zvykají na novou situaci. Míra žije a studuje v Praze a Gabča se právě vrátila po semestru stráveném na stáži ve francouzském Nantes do Liberce, kde žije a studuje a finišuje bakalářskou práci. Posledního půl roku tedy v podstatě udržují vztah na dálku. Od příštího roku ale plánují velký partnerský krok - společné bydlení v Praze.

BRUNO & REGINA

Bruno a Regina jsou spolu čtyři roky a momentálně spolu sdílejí malý byt v centru Liberce. Bruno je relativně stydlivý a do focení se mu moc nechtělo, Reginu ale zadání nadchlo a tak neměl na výběr. Nakonec jsem ale byla ujištěna, že vzájemné focení se setkalo s oboustranným úspěchem a patrně v něm budou nadále alespoň čas od času pokračovat.

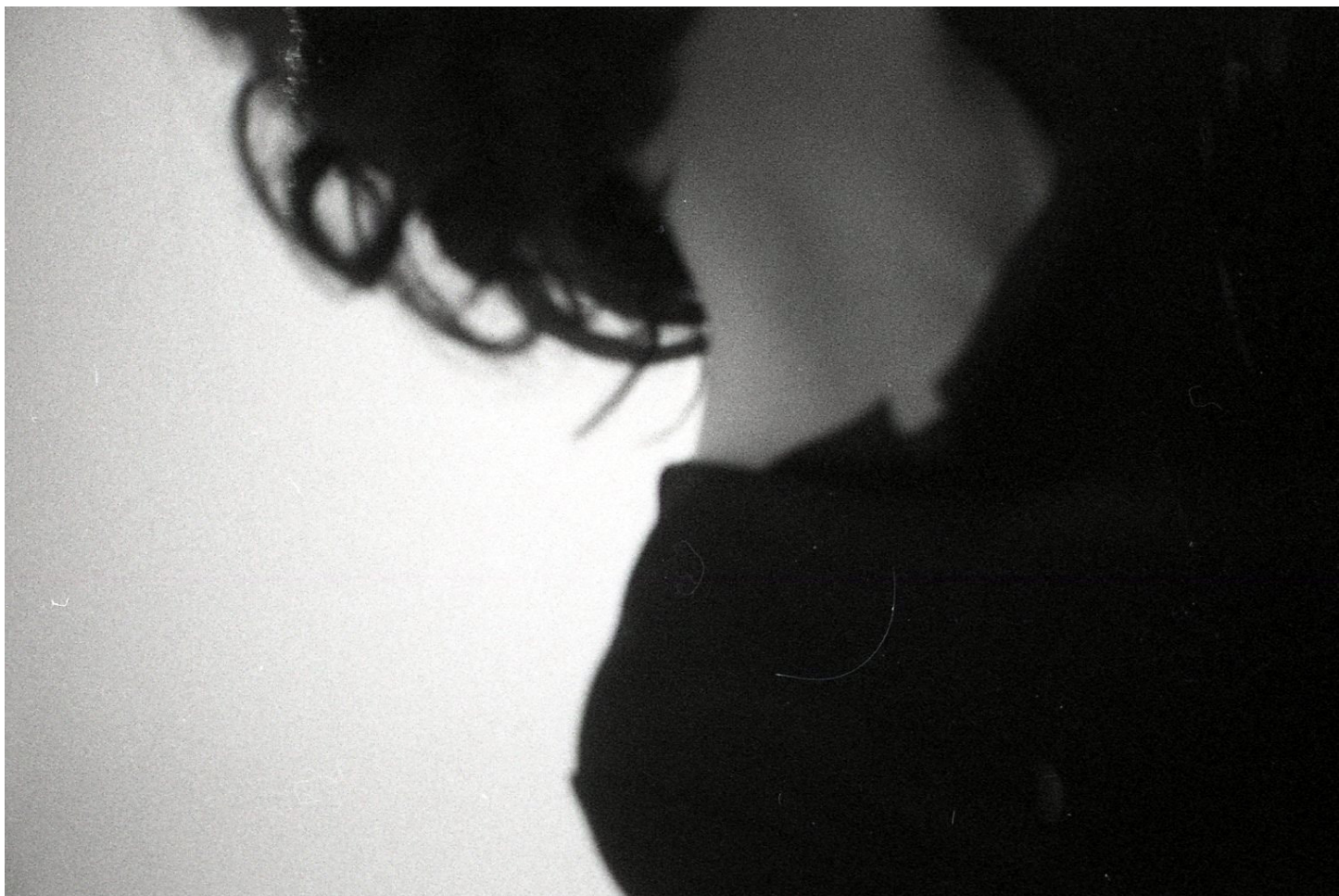

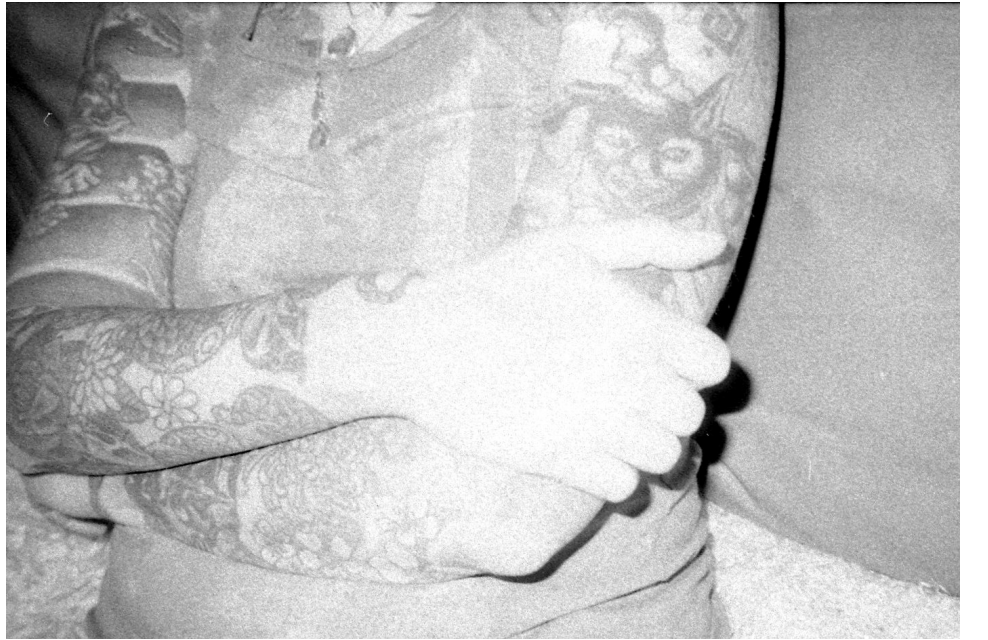
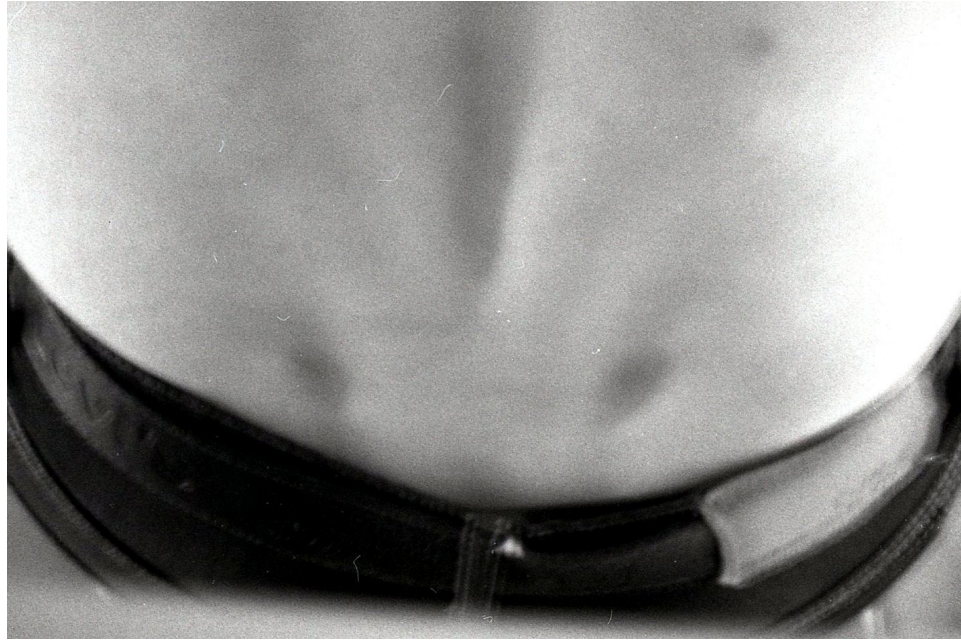

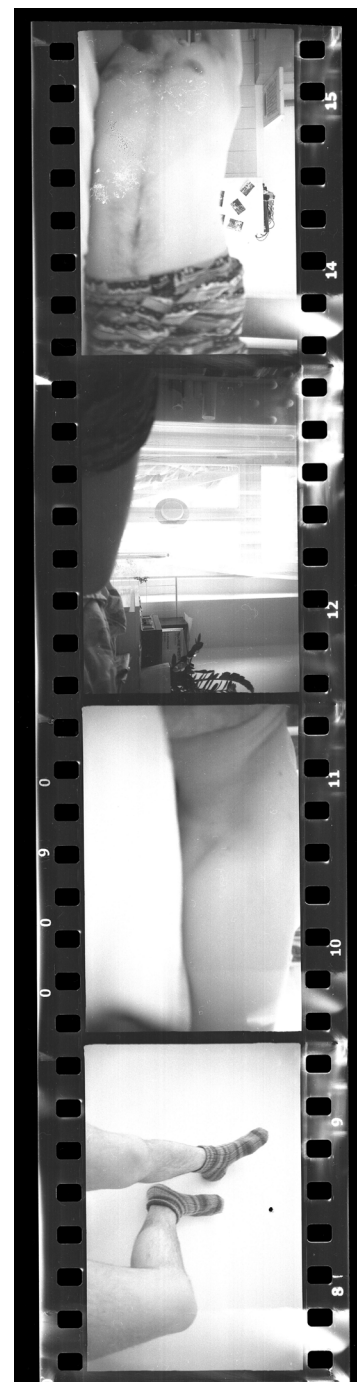
VIKI & JAKUB

Viki a Jakub se potkali při studiích na téže umělecké škole v Praze, už tomu budou čtyři roky. Od té doby společně absolvovali mnoho dobrodružství, mj. půlroční stáž v Japonsku a další půlrok v Dánsku. Bydlí společně s dalšími kamarády v krásném bytě na Vinohradech plánují přesun do vlastního pronájmu. Focení pro ně bylo vytržením z rutiny a pracovního koloběhu, neboť Viki právě finišuje svůj diplomový projekt a tak mají oba práce až nad hlavu.

MY

Devět let blízcí přátelé, tři roky partnery a rok spolubydlící, nemyslím si že je ještě nějaký další stupeň intimity, který bychom mohli překonat. Jelikož se známe velmi dlouho, mám pocit, že mezi námi nikdy žádné bariéry nebyly a všechny situace i pocity se ventilovaly bez zbytečného přemýšlení nebo kalkulování, bezprostředně, bez zábran. Přesto nám vzájemné fotografování přineslo něco nového. Po několika společných letech, je poměrně běžné, že se partneři sžijí natolik, že se postupně přestanou „vnímat“, nebo v horším případě snažit. Jako pár máme prozatím to štěstí, že kdykoliv ve vztahu začneme být trochu nedbalí, tak nějak přirozeně přijde nějaký nový impuls, který nás znovu rozhybe. Stěhování, změna prostředí, anebo bakalářská práce. Snad nám to tak vydrží. A ve focení, v tom budeme určitě průběžně pokračovat, tak jako doposud.

